

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IX. & Apocalypseos:

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

& Apocalyp-
sios:

Epiphan. in
Alog.

Justin. Dialog.
cum Tryphon.
Iren. libr. 4.
cap. 17. & 30.
& lib. 5. cap.
30. & apud Eu-
seb. Hist. libr.
5. cap. 8.
Euseb. Hist.
libr. 4. cap. 18.
Tertull. adv.
Marc. libr. 3.
cap. 14. & libr.
4. cap. 5.
Clemens Alex.
apud Euseb.
Hist. libr. 1. c.
21.

Apollon. apud
Euseb. Hist.
libr. 5. cap. 18.
Origen. in
Math. & in
Job. & apud
Euseb. Hist.
lib. 6. cap. 25.
tum Epistola-
rum Pauli,
2. Petr. 3. 15.
16.

Clem. Alex.
Strom. 2.

ac praesertim
Epistola ad
Ebraeos.

Tertullian. de
pudicit. cap.
20. Hieron. De
script. Eccl. in
Paulo.

E 4. 2. 3.

Euseb. Hist.
libr. 3. cap. 18.

Origen. lib. 5.
in Joban.

IX. Veniat nunc ad examen Apocalypsis, de cuius aetate ambigit nemo, ut quae vel Johanni Apostolo adscribatur, uti sit ab Ecclesia Catholica, vel Johanni, qui Marcus cognominatus est, & Paulo socium se dedit, vel Johanni Presbytero, vel (quae fuit Alogorum variana ab Epiphano confutata) Cerintho Haereticarum, quem admodum referunt Cajus in disputatione adversus Proclum Caraphrygarum patronum, & Dionysius Alexandrinus libro secundo De promissionibus. Hos enim omnes eadem aetas vidit. De auctore solum controversia est. Hunc esse Johannem Apostolum affirmate tradit Justinus, his temporibus non multo inferior, quibus in literas relata est Apocalypsis. Affirmat hoc ipsum Irenaeus, qui & recens fuisse sua aetate hoc opus testatur, & sua pene memoria, sub finem nempe imperii Domitiani, visa esse Johanni, quae in Apocalypsi memorantur. Addit Hieronymus eam interpretatos esse Justinum, & Irenaeum; quorum neutrum apud Eusebium reperias, ex quo opus De scriptoribus Ecclesiasticis, in quo haec habentur, Hieronymus confarcinavit: nam ubi Eusebius recenset opera Justini, ait Johanni Apostolo Apocalypsim manifeste tribuere Justinum in libris adversus Tryphonem; interpretatum fuisse non ait. Nisi forte pro eo quod extat in Eusebio: *μνησται δὲ καὶ τὸ ἰωάννου κατακλιμασῶς, αὐτῶς τῶ κατακλιμασῶν ἰωάννου* Meminit & Apocalypsis Iohannis, Apostolo eam manifeste adscribens; legerit Hieronymus: *ἐπιλυσιῶν δὲ καὶ τὸ ἰωάννου κατακλιμασῶς*. In ejusdem vero Chronico, ad annum decimum quartum Domitiani haec legas: *κατακλιμασῶς καὶ νέεσσα δ' Ἰστανος χριστιανὸς ἐδίωξεν ἐν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ κατακλιμασῶς ἰωάννης ἐς πατρῶν ἐξοχῆται, ἐνταῦθα τῶ κατακλιμασῶν ἰωάννου, ὡς ἀνοδοῖ ἐπιλυσιῶν* Domitianus alter à Nerone Christianos persecutus est. Sub eo Iohannes Apostolus in Patmon relegatur, ubi Apocalypsim vidit, quemadmodum declarat Irenaeus. Ubi legitur videtur Hieronymus: *ἐν ἀνοδοῖ ἐπιλυσιῶν*: Vertit enim: *quam Irenaeus interpretatur*. Sed haec obiter. De Apocalypsis conditore idem ac Justino, & Irenaeo, persuasum fuit Tertulliano, Clementi Alexandrino, Apollonio adversus Cataphrygas, Origeni, & plurimis demum, ac omnibus propemodum aliis.

X. Pauli Epistolae jam inde ab ipsis Ecclesiae primordiis inter Christianos summo consensu receptae sunt. Eas quidem repudiabat Ebion ille Haereticus, Apostolorum aetate conjunctus, & deinde Severus Encratarum haereseos assertor, ac postmodum Elefcaire, ab Elxao orti, quem vixisse Trajani temporibus docet Epiphanius. Sed & ipsi ab Ecclesia Dei repudiati sunt. Hinc tamen Epistolarum aetatem colligas. Honorificam praeterea earum mentionem facit Petrus in posteriore Epistola. Clemens ille, qui cum Petro & Paulo se conversatum fuisse non obscure indicat, in priore sua ad Corinthios Epistola, ex Pauli Epistolis depromptas locutiones usurpat. Priorem ad Corinthios, & illas quae ad Galatas & Philippenfes scriptae sunt, in testimonium adducit Polycarpus Johannis Apostoli auditor; & nonnulla ex illis, aliisve Athenagoras. Ex eadem ad Philippenfes arcessit quippiam Barnabas in Epistola Catholica. Probabat omnes Tatianus, Athenagora non multo recentior, exceptis iis quae sunt ad Theum. Tuebantur eandem opinionem Encratitae à Tatiano subornati. Et Marcion deinde, ac Basilides, in alias temere grassati sunt. Tangit illos obiter Clemens Alexandrinus, qui & Pauli auctoritate disputationes suas saepenumero praetexit; quod & Iululentius deinde à Tertulliano; aliisque recentioribus factum est.

XI. De una ad Ebraeos Epistola non levis habita est inter Veteres disceptatio, cum Paulo eam abjudicarent nonnulli; Lucae vero tribuerent alii, alii Barnabae, quidam Clementi. Eos quippe non moror, qui Tertulliano affinxerunt; si quorum tamen adeo insignis esse potuit oscitantia & supinitas, cum Tertullianus ipse meminerit Epistolae hujus, eamque Barnabae vindicaverit; cumque eam respuerint Tertulliano ventuosiores Tatianus, Marcion, & Cajus in Dialogo adversus Proclum. Ex eorum igitur aetate, quorum esse fertur, non minus antiquam eam esse deprehendas, ac vulgo creditur. Pauli quippe coetanei fuerunt Lucas, Barnabas, & Clemens. Longe vero certioris temporis, quo scripta est, notam reperire licet in ipsis Epistolae verbis, ex capite secundo, quibus salutaria documenta à Christo primum tradita, se demum ab iis qui audierunt accepisse ait. Ipse certe Clemens multas inde in Epistolam suam ad Corinthios transfert sententias, easque *ἀπολαβῆναι*, ut illam ex Ebraeo in Graecam linguam convertisse ipsum non immerito existimari posse censuerit Eusebius. Contra vero Clemens Alexandrinus in libris *ὑποτυπώσεων*, eundem orationis colorem in Actis Apostolorum, atque in hac Epistola reperiri affirmat; quippe illorum auctorem esse Lucam, hujus scriptorem. Unde agnoscas germanum Epistolae hujus scriptorem à Clemente Alexandrino, & Eusebio creditum esse Paulum. Quod si tantorum virorum iudicium quoque meum interponere liceat, Graece primum scriptam esse non absurdum argumentis existimaverim. Sed res est alterius disquisitionis: nunc quod agimus. Origenes re in utramque partem discussa, non temere eam à majoribus Paulo